

Károli Gáspár » Zsoltárok könyve » 130. fejezet

Grádicsok éneke. A mélységből kiáltok hozzád, Uram!

Uram, hallgasd meg az én szómat; legyenek füleid figyelmetesek
könyörgő szavamra!

Ha a bűnöket számon tartod, Uram: Uram, kicsoda maradhat meg?!

Hiszen te nálad van a bocsánat, hogy féljenek téged!

Várom az Urat, várja az én lelkem, és bízom az ő ígéletében.

Várja lelkem az Urat, jobban, mint az örök a reggelt, az örök a reggelt.

Bízzál Izráel az Úrban, mert az Úrnál van a kegyelem, és bőséges nála
a szabadítás!

Meg is szabadítja ő Izráelt minden ő bűnéből.